

Özledim Seni İşte

– Harun Yıldırım · 10 Eylül 2017

ÖZLEDİM SENİ İŞTE

İnsan bu taş değil ya
Gönül bu ataş değil ya

Toprağın yağmuru özlediği
Gibi özleyemez mi?
Baharın çiçekleri
Çiçeklerin böcekleri
Özlediği gibi insan özleyemez mi?

Solmuş bir yanakta gamzeleri
Omuzdan lüle lüle dökülen saçları
Ateşinden kavrulmuş eabil dudakları
İnsan özleyemez mi?

Çirkin bir yüzde güzel bir bakışı
Ağlayan bir gözde manalı gülüşü
İnsan özleyemez mi?

Sen ela de o yeşil desin
Kahverengi bir çift gözü
İnsan özleyemez mi?

Mecnun'un gölgesinde gizlenen
Bir Leyla'nın aşkıyla filizlenen
O Yusuf'un nuruyla temizlenen
Aşkını sevgini seni özledim

Geceler sabahı
Sol yanım ağrıları
Fakirler duayı
Hastalar ölümü
Ne kadar özlediyse iste o kadar özledim.

Çocuklar bayramı
Zemheri kırağıyı
Titreyen bir serçe yazı
Ne kadar özlediyse iste o kadar özledim.

Pelikanın kumsalları
Kuşların ipekten kanatları
Yaprakların fırtınayı
İsyankâr bir denizde kaptanın sahili
Özlediği gibi özledim seni.

Korkuyla gözlerimin tülünden kan akarken dudaklarımdan
En kavi diken bile murat almışsa yapraktan
Bir ölü murat alır mı kaktüslü bir topraktan
İnsan bir Şahika gibi baksa da uzaktan
Umarsız çaresiz biçare uzanmış yatan
Bir hastanın ölümü özlediği gibi özledim

Merhamet sahrasında susuz bir lalenin gökyüzünü andığı gibi
Denize koşan ırmakların susuzluktan yandığı gibi
Sevgi turnaların aşk pınarına konduğu gibi
İpek mendile sardığın gülüşlerini özledim.

Bir edebin tesbihinde çektiğim sabır gibi
Teneşirde Yunmuş meftayı özleyen kabir gibi
ÖZLEDİM ÖZLEDİM SENİ İŞTE!